

"गोड मुला नो,तुमही ईश्वरीय तारणहार सैनिक आहात,तुम्हाला सरवा ना सदगती द्यायची आहे,सरवा चे परमे एका बाबा सोबत जोडायचे आहे "

- परश्र:- मनुष्य आपली हुशारी कोणत्या गोष्टी मध्ये लावतात आणि तुम्हाला आपली हुशारी कोठे लावायची आहे ?
- उत्तर:- मनुष्य तर आपली हुशारी आकाश आणि सृष्टीचा अंत मिळवण्यासाठी लावत आहेत परंतु याद्वारे तर काहीच फायदा होत नाही,याचा अंत तर मिळू शकत नाही.तुम्ही मुल आपली हुशारी पुज्य बनण्यामध्ये लावतात.त्यांना दुनियाचे लोक पुजा करणार नाहीत.तुम्ही मुल तर पूज्य देवता बनतात.
- गीत:- तुम्हाला भेटल्यानंतर सर्व काही मिळते ....

ओम शांती.मुलं समजले आहेत,हा ज्ञान मार्ग आहे.तो भक्तिमार्ग आहे.आता परश्र येतो की,भक्ती मार्ग चांगला की ज्ञान मार्ग चांगला? दोन गोष्टी झाल्या.ज्ञानाद्वारे सदगती होते.जरूर भक्ती आणि ज्ञान दोन्ही वेगवेगळे आहेत.असे समजतात भक्ती केल्यामुळे ज्ञान मिळेल,तेव्हा सदगती होईल.भक्तीच्या मध्ये ज्ञान येऊ शकत नाही.भक्ती सरवासाठी आहे,ज्ञान पण सरवासाठी आहे.या वेळेस कलियुगाचा अंत आहे,तर जरूर सरवाचे दुर्गती होईल म्हणून बोलवतात आणि गायन करतात की,बाकी सर्व सग सोडून तुमच्या सोबत बुद्धी योग जोडू.आता ते कोण आहेत? कोणाच्या सोबत बुद्धी जोडायचा आहे? हे तर समजत नाहीत.सहसा मनुष्याची बुद्धी कृष्णाकडे जाते.आमही खरी परीत तुमच्याशी जोडू.जेव्हा कृष्णा सोबत परमे करतात.परत गुरु गोसावी आणि कोणाची आवश्यकता नाही.कृष्णाची च आठवण करायची आहे.कृष्णाचे चित्र तर सरवांना जवळ आहे.कृष्ण जयंती पण साजरी करतात,परत कोणाजवळ जायची आवश्यकता नाही.जसे मीराने एका कृष्णा सोबत परमे केले.कामधंदा करत कृष्णाची च आठवण करत होती.घरामध्ये राहणे,खाणे-पिणे तर चालत राहत ना.खरी परीत एका कृष्णा सोबत जोडली.जसे की ते साजन सजनी झाले.कृष्णाची आठवण करण्यामुळे फळ पण मिळते.कृष्ण ला तर सर्व जाणतात.गायण पण करतात,खरी परित तुमच्या सोबत जोडली आणि दुसऱ्या सोबत बुद्धी योग तोडला आहे.आता उच्च ते उच्च खरे तर परमपिता आहेत.सरवांना वारसा देणारे ते एकच पिता आहेत.त्यांना कोणीही जाणत नाहीत.जरी म्हणतात परमपिता परमात्मा शिव, परंतु ते कधी येतात,ते कोणी जाणत नाहीत.शिवजयंती जरूर होते,तर जरूर येत असतील.कधी, कसे, येऊन काय करतात,कोणालाही माहिती नाही.कोणतेही मनुष्य मातर जाणत नाहीत की,सरवांची सदगती कसे करतात,सदगतीचा अर्थ काय आहे,काहीही समजत नाहीत.शिव बाबांनी तर जरूर सवर्गाची बादशाही दिली असेल ना.तुम्ही मला जे त्या धरमाचे होते,तुम्हालाही माहीत नव्हते.तुम्ही पण विसरले होते परत दुसरे कसे जाणू शकतील?आता शिव बाबा द्वाारा तुम्ही जाणले आहे आणि दुसऱ्याला सांगत आहात.तुम्ही ईश्वरीय तारणहार सैनिक आहात, त्याला सेलवेशन म्हणा किंवा सदगती करणारे सैनिक म्हणा.आतता तुम्हा मुलावर जबाबदारी आहे.तुम्ही चित्रावर पण समजू शकता.अनेक भाषा आहेत.मुख्य भाषा मध्ये चित्र बनवावे लागतील.अनेक भाषांचा पण गोधळ आहे म्हणून प्रदर्शनी पण बनवावी लागेल.चित्रावरती समजावून सांगणे सहज होते.सृष्टीचक्राचा जो गोळा आहे,त्यामध्ये सर्व ज्ञान आहे.शिडी तर फक्त भारतवासी साठीच आहे.यामध्ये दुसऱ्या कोणत्या धरमाचे ज्ञान नाही.असे थोडेच आहे,भारत तमोप्रधान बनतो,तर दुसरे बनत नाहीत,तर त्यांच्यासाठी पण पाहिजेत.हे सर्व सेवेचे विचार बुद्धीमध्ये यायला पाहिजेत.दोन पित्याचे रहस्य पण समजावून सांगायचे आहे.वारसा रचनाकारा कडून मिळतो.हे पण सर्व धरमाचे मनुष्य जाणतात की,लक्ष्मी-नारायण भारताचे प्रथम महाराजा महाराणी होते किंवा भगवान भगवती होते.अच्छा

त्यांना सवर्गाचा वारसा कसा मिळाला.जर भगवताद्वारे मिळाला असेल.कसा कधी मिळाला.हे कोणालाही माहित नाही.गीते मध्ये कृष्णाचे नाव लिहिले आहे,परंतु परलय दाखवला आहे. परिणाम काहीच नाही.हे तर तुम्हा मुलांना समजून सांगायचे आहे.चित्र तर सगळीकडे आहेत. लक्ष्मीनारायणचे चित्र पण असतील. खुशाल कपडेचे हरा इत्यादी दुसरे असतील.ज्याला जे मनामध्ये आले,तसे त्यांनी चित्र बनवले आहेत.श्रीनाथ श्रीनाथींनी हे राधे कृष्ण आहेत ना.श्री राधे श्री कृष्ण मुकुटधारी नाहीत,काळे पण नाहीत. राजधानी लक्ष्मीनारायणची आहे,ना की राधा-कृष्णाची आहे.मंदिर तर अनेक प्रकारची बनवले आहेत.नाव तर एकच लक्ष्मीनारायण ठेवणार. लक्ष्मी नारायणाची राजघराने म्हणाल.राम सीताचा घराना, लक्ष्मीनारायण चा घराना,राधे कृष्णाचा घराना नसतो.या गोष्टी मनुष्याच्या विचारांमध्ये नाहीत.तुम्ही मुल पण कर्मानुसार पुरुषार्था प्रमाणेच जाणतात.ज्यांना सेवेची आवड आहे,ते तर खूप सेवेसाठी तडपतात.कोणी म्हणतात आमही समजतो परंतु हळूहळू मुखाद्वारे ज्ञान देण्यासाठी पण युक्ती रचावी लागते. ते काय समजतात,वेद,शास्त्र, ग्रंथ इत्यादीचा अभ्यास केलेल्यामुळे,यज्ञ, तप केलेल्यामुळे तीर्थ केलेल्यामुळे परमात्म्याला भेटू शकतात परंतु भगवान म्हणतात हे सर्व माझ्या पासून दूर करणारे रस्ते आहेत.या नाटकामध्ये सर्वांची दुरगती होणारच आहे,त्यामुळे अशा गोष्टी सांगत राहतात.या पुरवी आमही पण म्हणत होतो की,भगवान जसे शेंडी आहेत, उंच शिखर आहेत,कोणी कोठून पण जाऊ शकतात.तर मनुष्यांनी अनेक प्रकारचे रस्ते पकडले आहेत.भक्ती मार्गाचे रस्ते पकडून जेव्हा थकतात तेव्हा परत भगवताला बोलवतात.हे पतित-पावन बाबा तुम्ही येऊन पावन बनण्याचा रस्ता सांगा.तुमच्या शिवाय,पावन बनू शकत नाहीत, आमही फार थकलो आहोत.भक्ती दिवसे दिवस थकवत आहे.आता यात्रेला लाखो मनुष्य जातात,खूप असवच्छता असते.आता त्याचा अंत आहे.दुनियेचे परिवर्तन होणार आहे.वासतव मध्ये दुनिया एकच आहे,दोन भाग बनवले आहेत.तर मनुष्य समजतात सवर्ग-नरक वेग-वेगळी दुनिया आहे परंतु हे अर्धे-अर्धे आहे.वरती सतयुग परत तसेच द्वापर कलियुग आहे.कलियुगात तमोप्रधान बनायचेच आहे.सृष्टी जुनी होत राहते,या गोष्टी दुसरे कोणी समजत नाहीत,संभ्रमित झाले आहेत.कोणी कृष्णाला भगवान,तर कोणी रामाला भगवान म्हणतात. आजकाल तर मनुष्य सततःला भगवान म्हणवतात.आमही ईश्वराचे अवतार आहोत,देवतांपेक्षा पण मनुष्य हुशार झाले आहेत.देवतांना तरीही देवता म्हणतात.हे तर परत मनुष्याला भगवान म्हणतात.हा भक्तिमार्ग आहे.देवता तर सवर्गामध्ये राहणारे होते,आता कलियुगामध्ये लोहयुगामध्ये,परत मनुष्य भगवान कसे होऊ शकतात.बाबा म्हणतात मी सगळ्या युगामध्ये येतो,जेव्हा येऊन मला दुनियेला परिवर्तन करायचे असते.कलियुगा पासून सतयुग होईल बाकी सर्व शांतीधाम मध्ये चालले जातील.ती निराकारी दुनिया आहे,ही साकारी दुनिया आहे. निराकारी झाड पण समजण्यासाठी खूप मोठे बनवावे लागेल.ब्रह्म महत्तत्त्व पण खूप मोठे आहे,जितके मोठे आकाश आहे,दोनहीचा अंत मिळू शकत नाही.जरी प्रयत्न करतात,विमान इत्यादीमध्ये जातात परंतु अंत मिळू शकत नाही.समुद्रच समुद्र आणि आकाशच-आकाश आहे,तेथे तर काहीच नाही.जरी प्रयत्न खूप करतात परंतु या सर्व गोष्टीचा फायदा काय ?असे समजतात आमही आपली हुशारी दाखवत आहोत.ही मनुष्याची हुशारी आहे,विज्ञानचा अहंकार पण मनुष्यामध्ये आहे.जरी कोणी कितीही अंत प्रापत करतील परंतु त्याद्वारे सर्व दुनिया पुज्य तर बनणार नाही.परंतु त्यांना दुनियेचे लोक पुजा तर करणार नाहीत.देवतांची तर पूजा होते.तुम्हा मुलांना बाबा खूप उच्च बनवतात.सर्वांना शांतीधाम मध्ये घेऊन जातात.जरी हे सर्व जाणता, आमही मुळवतन मधून येतो परंतु ज्या प्रकारे तुम्ही समजता तसे दुनियेचे लोक जाणत नाहीत.ते काय आहे,कसे आतमे तेथे राहतात परत कर्मानुसार येतात,हे कोणी जाणत नाहीत.ब्रह्म महत्तत्त्वामध्ये निराकारी झाड आहे.हे समजत नाहीत, सतयुगामध्ये थोडेच राहतात बाकी सर्व तर मुळवतन मध्ये राहतात.जसे हे साकारी वतन आहे,तसेच ते मुळ वतन आहे.साकारी वतन किंवा मुळवतन कधी खाली होत नाही. जेव्हा अंत होतो,तर परिवर्तन होते. काहीतर या वतन मध्ये राहतात.सर्व वतन खाली होईल तर परलय होईल. परलय तर होत नाही,अविनाशी खंड आहे ना.या सर्व गोष्टी बुद्धीमध्ये ठेवायच्या आहेत.सर्व दिवस हेच विचार चालत राहावेत की आमही कोणाचे कल्याण कसे करू शकतो. बाबा सोबत प्रीत

आहे तर त्याचा परिचय पण द्यायचा आहे ना.हे शिव पिता आहेत,त्याच्याद्वारे वारसा मिळतो.वारसा कसा मिळू शकतो,ते आमही सांगू शकतो.ज्ञान समजून सांगणाऱ्या मध्ये पण क्रमानुसार आहेत.काहीजण खूप चांगल्या प्रकारे भाषण करतात,कोणी करू पण शकत नाहीत,तर शिकावे लागेल.परंतु एक मुलाला सवतःचे कल्याण करायचे आहे.जेव्हा रसता मिळाला आहे,तर एक दोघाचे कल्याण करायचे आहे.अशी इच्छा होते की,दुसऱ्यांना पण पित्याचा वारसा द्यावा,आत्मिक सेवा करावी. सर्व एक दोघांची सेवा करत राहतात.

बाबा येऊन आत्मिक सेवा शिकवतात,दुसरे कोणीही आत्मिक सेवा जाणत नाहीत.आत्मिक पिताच आत्म्याची सेवा करतात.शारीरिक सेवा तर जनम जनमांतर खूप केली, आता आत्मिक जनमांमध्ये आत्मिक सेवा करायची आहे,जी बाबांनी शिकवली आहे.कल्याण यामध्येच आहे,दुसऱ्या कोणत्या गोष्टी मध्ये फायदा नाही.व्यवहारांमध्ये पण राहावे लागेल,करतव्य पण करावी लागतील,त्यांना पण हेच समजावून कल्याण करायचे आहे.परम असेल तर काही ऐकतील. काही तर घाबरतात की,माहित नाही आम्हाला पण सन्यास करावा लागेल की काय? आजकाल तर सन्याशी खूप आहेत.भगवे कपडे घातले, दोन-चार ज्ञानाचे वाक्य ऐकवले,भोजन तर सहज मिळून जाते,कुठे ना कुठे कोणी दुकानावर जातील तर दोन पुरी देतील,परत दुसऱ्या जवळ जातील,तर पेटपूजा होत जाते.भिख मागणारे पण अनेक प्रकारचे असतात.या बाबा कडून तर एकाच प्रकारचा वारसा मिळतो, बेहदचा वारसा मिळतो.नेहमी निरोगी बनतात.सावकार लोक सहसा हे ज्ञान घेत नाहीत.गरिबांचे कल्याण करायला पाहिजे.बाबा प्रदर्शनी खूप बनवत आहेत कारण गाव खूप आहेत ना.मंत्रां इत्यादी समजतील की हे ज्ञान तर चांगले आहे,तर सर्व ऐकायला लागतील.होय पुढे चालून तुमचे नाव प्रसिद्ध होईल,परत खूप येत राहतील.विकाराचा गंज निघण्यास वेळ तर लागतो ना. रातर दिवस कोणी ज्ञान योगा मध्ये राहिल,तर कदाचित गंज निघून जाईल.आत्मा पवित्र बनेल परत शरीर पण सोडून देईल.या सर्व समजण्याच्या गोष्टी आहेत.प्रदर्शनी मध्ये पण समजावून सांगायचे आहे.मुख्य गोष्ट भारताची आहे. भारताची प्रगती होते तर सर्वांची होते.प्रोजेक्टर पेक्षा पण प्रदर्शनी मध्ये जास्त सेवा होऊ शकते. हळूहळू वृद्धी होत जाते.दिवसे दिवस तुमचे नाव प्रसिद्ध होत जाईल.हे पण लिहायचे आहे की,५००० वर्षपुर्व पण असे झाले होते. या तर खूप आश्चर्यकारक गोष्टी आहेत.बाबा इशारा देत राहतात.मुल खूप गोष्टी विसरतात. काही पण होते तर म्हणाल आज पासून ५००० वर्षपुर्व असेच झाले होते.या खूप स्पष्ट गोष्टी आहेत परंतु जेव्हा कोणाच्या बुद्धीमध्ये बसतील.तुम्ही वर्तमान पतरामध्ये पण देऊ शकता,तर काही समजतील.ज्ञानमार्गामध्ये खूप चांगली अवस्था पाहिजे.अशा गोष्टींची आठवण करून आनंदित राहायचे आहे.असा अभ्यास होईल तर परत अवस्था खूप आनंदी राहिल,अच्छा.

गोड गोड फार फार वर्षांनंतर भेटलेल्या मुलाप्रति मात पिता बापदादाची प्रेमपूर्वक आठवण आणि सुप्रभात.आत्मिक पित्याचा आत्मिक मुलांना नमस्ते.

धारणेसाठी मुख्य सारांश:-

1. दुसऱ्या सर्वांमधून बुद्धीची आसक्ती नष्ट करून एका बाबासोबत सनेह ठेवायचे आहे आणि सर्वांचे प्रेम एक बाबाच्या सोबत जोडण्याची सेवा करायची आहे.
2. खरेखुरे आत्मिक सेवाधारी बनायचे आहे.आपले पण कल्याण करायचे आहे आणि दुसऱ्यांना पण रसता दाखवायचा आहे.आपली अवस्था खूप आनंदी बनवायची आहे.

वरदान:- एक बाबाच्या समृद्धिद्वारे खऱ्या सद्भाग चा अनुभव करणारे भाग्यवान आत्मा भव. जसे कोणत्या आत्म्याचे बोल ऐकत असताना पण ऐकत नाहीत, कोणत्या अनन्य आत्म्याची समृद्धी, संकल्प किंवा सवपन मध्ये पण आणत नाहीत म्हणजे कोणत्या देहधारी मध्ये आकर्षण जात नाही.एक बाबा दुसरे कोणी नाही,या समृद्धीमध्ये राहतात,त्यांना अविनाश सद्भाग चा तिलक मिळतो.असे खरे सद्भाग असणारेच भाग्यवान आहेत.

बोधवाक्य:- आपली श्रेष्ठ स्थिती बनवायची असेल तर अंतर्मुखी बनून

परत बाह्यमुखता मध्ये या.

|| ओम शांती ||

ओम शांती.